

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Jeg må sige til hr. Klaus Hækkerup, at det ikke er os, der skaber usikkerhed for boligejerne. Det er regeringen, der har skabt det, fordi regeringens politik, sådan som den er beskrevet, er uklar; så langt nåede vi dog i går. Skatteministeren kunne ikke engang fortælle, hvornår regeringen var klar med sit egentlige udspil, fordi det først skulle drøftes internt mellem regeringspartierne, og på et meget konkret spørgsmål om, hvornår det var klart, og hvornår vi fik det at se, fik vi ikke noget svar. Derfor afventer vi svaret, og som jeg sagde, har vi tvivlens nådegave og giver regeringen en chance, når vi ser det operationelle udspil. Men lad være med at fastholde, at det, der ligger nu, er klart. Det er uklart, og det er regeringen selv, der har skabt tvivlen.

Til hr. Bilgrav-Nielsen: Jeg tror, at det, jeg sagde, var, at man kunne have opnået stor indflydelse. Jeg tror ikke, jeg sagde »samme aftale«. Hvis jeg sagde det, var det en fortællelse. Man kunne have opnået stor indflydelse, men man ønskede end ikke at diskutere politik, man skiftede side uden at ville diskutere politik. Det er det, der undrer os ved Det Radikale Venstres holdning.

Så spurgte hr. Bilgrav-Nielsen, på hvilken parlamentarisk basis sådan en regering, der udsprang af de fem partier, så skulle have været. På akkurat den samme som i hele 1980-perioden, på akkurat samme basis som KVR-regeringen, som hr. Bilgrav-Nielsen var medlem af, hvor det var på grundlag af også Fremskridtspartiets mandater, når der skulle tælles op, ligesom den nye regering har SF's mandater bag sig, hvis der er en, to eller tre afhoppere, og jeg minder hr. Bilgrav-Nielsen om, at KVR-regeringen er den eneste regering, der nogen sinde har lavet en finanslovaftale med Fremskridtspartiet. Der ville altså ikke have været noget underligt i, om man havde lavet en sådan regeringsdannelse igen.

Vi fraskrev os ikke magten, vi ønskede fortsat regeringsansvar, men vi anerkender og respekterer den værdige afsked, som hr. Poul Schlüter tog med sit embede; vi havde satset på en fortsat borgerlig-liberal regering.

Så skal jeg blot afslutningsvis sige til hr. Frank Jensen, at allerede i anden halvdel af hr. Frank Jensens indlæg begyndte han igen at lo-

ve nye offentlige udgifter, og problemet med socialdemokrater er, at de ikke kan se et problem, uden at de mener, at løsningen er nye offentlige udgifter. Når man så skal finde de besparelser, der skal til for at holde udgiftspolitikken i ro, betragter de enhver besparelse som en ulykke. Det er det gamle fjendebillede af Socialdemokratiet, og det skal udviskes ved, at det dokumenteres, at Socialdemokratiet ikke bare får de andre regeringspartier med på nye offentlige udgifter, uden at de nødvendige besparelser findes. Hvis vi får det at se i praksis, har denne regering en chance; hvis ikke vi får det at se i praksis, kører landet igen lige lukket i afgrunden.

Formanden:

Der er altså ikke givet generel tilladelse til at fravige taletiden.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg kan sige til hr. Henning Dyremose, at det er fastslået, at arbejdsgiverbidraget kun optrappes gradvis og under fuldt hensyn til virksomhedernes omkostninger og konkurrenceevne. Det er det, der står, det er det, vi mener, og det er det, der vil blive handlet efter.

Hr. Henning Dyremose gjorde ganske meget ud af, at Det Konservative Folkeparti vil give regeringen en chance, og det synes jeg er flot. Det havde jeg egentlig også forventet af Det Konservative Folkeparti – alt det der med borgerlige stemmer, der arbejder. Men så kan jeg altså ikke forstå, at hr. Henning Dyremose har læst så meget i den gamle Alistair MacLeanroman, der hedder »Frygten er mit våben«, for samtidig med, at hr. Henning Dyremose vil give regeringen en chance, render hans parti og andre af oppositionspartierne rundt og skaber frygt for, hvad det nu er, denne regering vil. I stedet for at gøre det, hr. Henning Dyremose siger, nemlig at lade den bevise i praksis, hvad det er, den vil, kommer man med alle skræmmebillederne om Socialdemokratiet og påstår, at alle de garantier, som regeringen vil give, ikke holder. Jeg må altså bare sige til den konservative ordfører, at den garanti, der er givet om boligejerne, er mere konkret end den, Venstre og De Konservative i sin tid gav os, og den er bedre, fordi den ikke er en gennemsnitsberegning, men går ind på hver enkelt boligejers forhold.